PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ !

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXXIII — Nr. 8685 | 4 PAGINI — 30 BANI | Miercuri 19 octombrie 1977

Luptătorii români, întîmpinați cu entuziasm la întoarcerea în patrie

„MĂ BUCUR NESPUS CĂ AM REÎNNODAT ȘIRUL MARILOR VICTORII"

ne-a declarat proaspătul campion mondial NICU GINGĂ

Moment emoționant pentru luptătorii români : Nicu Gingă, *aflat pe cea mai înaltă treaptă a podiumului de premiere, ridică fericit cupa atribuită campionului mondial al categoriei 52 kg. El este încadrat, la stînga, de* K. Fatkulin *(U.R.S.S.), medaliat cu argint și, la dreapta, de* H. Shirani *(Iran), medaliat cu bronz,* L. Racz *(Ungaria) clasat pe locul 4,* H. Holidis *(Grecia) locul 5 și de* H. Nigsch *(Austria) locul 6.* Telefoto : A.P. — AGERPRES

Aseară tîrziu ne-am aflat din nou la aeroportul internațional Otopeni. Din nou, ca în atîtea rînduri cînd „tricolorii" s-au întors victorioși de la marile confruntări mondiale oficiale. Și, tot ca de obicei, n-am fost singuri. Numeroși iubitori ai sportului, oficialități, rude și prieteni îi așteptau emoționați și bucuroși în același timp pe membrii echipei de lupte greco-romane a României care, luni seară, au încheiat cu un bilanț excelent participarea lor la campionatele mondiale desfășurate în sala „Skandinavium" din Göteborg.

Cînd la megafoanele din holul aerogării s-a anunțat **„Cursa companiei TAROM Copenhaga — Berlin — București a aterizat"**, mulțimea celor cu brațele încărcate cu flori s-a precipitat. Spre ușile batante s-au îndreptat toate privirile. În sfîrșit, iată-i ! În frunte, **Nicu Gingă**, proaspătul și vechiul campion mondial, cel care a făcut o fericită legătură între Teheran și Göteborg și — de ce nu ? — una cu viitorul. Așadar, cum a fost, Nicu Gingă ?

„Drum ușor spre titlul mondial nu există. Obligatoriu îl întîlnești pe cei mai tari, pe toți cei care vor să urce pe podiumul de premiere. Fiind bine pregătit și ambițios, cum mă știți, mi-am spus că trebuie să înving. M-am concentrat la maximum, am intuit fiecare mișcare a adversarului, am găsit de fiecare dată procedeul nimerit pentru a anihila atacul lui și a declanșa eu altul, surprinzător. Mă bucur nespus că am reînnodat șirul victoriilor, că am adus sportului românesc și clubului meu, Dinamo București, un succes care să răsplătească condițiile ce mi-au fost oferite, încrederea ce mi-a fost acordată".

Campionul lumii dispare printre cei ce l-au așteptat cu drag. Folosim momentul pentru a asculta și impresiile artizanului atît or și atît or succese ale luptelor din țara noastră, antrenorul emerit **Ion Corneanu :**

„Băieții noștri au fost bine pregătiți. Bilanțul este mulțumitor, dar el putea fi și mai bogat. Cu mai multă atenție, cu mai mare concentrare, s-ar fi putut spori zestrea delegației noastre. Întîlnindu-i pe cei mai buni sportivi ai lumii, pe cei care la Moscova, în 1980, vor lupta pentru titlurile olimpice, am putut să tragem concluziile ce se impun, să asigurăm sportivilor noștri toate condițiile pentru a cuceri un număr și mai mare de medalii".

(Continuare în pag. a 4-a)

La Relonul Săvinești

SECȚIILE SPORTIVE DE PERFORMANȚĂ ÎN GRIJA SECȚIILOR DE PRODUCȚIE

Tribuna experienței pozitive

Cîte asociații sportive, chiar aparținînd unor mari unități industriale, se pot mîndri că au, ca *Relonul Săvinești*, patru secții de performanță în competiții aparținînd diviziilor A și B ? Fiindcă, după cum știm, Relonul are o echipă de handbal — băieți în prima divizie a țării și cîte una de handbal — fete, volei — băieți și fotbal în diviziile B ale disciplinelor respective. Am vrut să vedem cum s-a ajuns la această realizare și am aflat lucruri interesante, vrednice de atenția a numeroase asociații cu posibilități asemănătoare. Am discutat îndelung cu *Vitalie Dimitriu*, secretarul asociației Relonul. Inițial i-a fost greu să ne dea „rețeta", întrucît, obișnuit cu ceea ce se realizase la Săvinești, avea impresia că nu este nimic deosebit. *„Am început cu ani în urmă, după ce a intrat în funcțiune unitatea noastră, cu activitatea sportivă de masă așa, în general* — ne spunea secretarul asociației. *Chimiști de toate vîrstele participau la competițiile* „pentru toți" *și, încet, încet au început să se specializeze în anumite discipline sportive colective tot mai statornice, alcătuite îndeosebi din tineri și tineri. Între preferințele lor se înscriu cu precădere fotbalul* (se putea altfel ! ?), *handbalul și voleiul. După un „stagiu" în competiții pe asociații, oraș și județ, s-a pus problema înscrierii unor echipe în sistemul competițional național. Etapa de masă și experiența dobîndită dovedeau că asociația poate aspira la mai mult, la ceva pe măsura unei puternice și moderne unități a industriei noastre chimice. Era, deci, și o chestiune de mîndrie muncitorească, legată — dacă vreți — de „marca fabricii". Experiența unor asociații similare atrăgea însă atenția celor de la Relonul că nu e de ajuns ca la realizările de pînă atunci să adauge și niște antrenori buni și... gata, totul va merge strună".*

Sfătuiți și ajutați de Comitetul de partid și direcțiunea Combinatului, tovarășii din conducerea asociației sportive, sindicatului și organizației U.T.C. au găsit o soluție interesantă pentru asigurarea unei activități trainice a echipelor lor în campionate : ținînd seama de opțiunile diverselor colective de muncă, evidente în practicarea de către acestea a unui sport sau altul, s-a hotărît ca sportul respectiv să fie sprijinit în colectivul care-l apreciază. Și, astfel, secția Textil IV, de pildă, s-a profilat pe handbal — băieți. Așa se și face că echipa de performanță s-a dezvoltat aci. Șeful secției (de producție și al celei de handbal) este *Francisc Pojoni* și, împreună cu un colectiv care alcătuiește biroul secției de performanță, răspunde de handbalul masculin : selecție, instruire, asigurare materială, evoluție în campionat etc. Obiectivul stabilit cu timpul, promovarea în Divizia A, a fost atins ! De fotbal răspund cei de la Melane, în frunte cu ing. *Gheorghe Pantalon*, echipa de handbal — fete aparține secției Textil I—III (șef secție ing. *Tarian Ciurea*), iar Atelierul mecanic central (șef — *ing. Romulus Drăgan*) se ocupă de secția de volei — băieți. Sportivii aparțin, trup și suflet, secțiilor de producție (și de... sport), *munca lor în secție și pe terenul de sport e urmărită și analizată concret și sistematic, de buni cunoscători ai problemelor producției și sportului.* Reținem, deci, că SPORTIVII NU SÎNT AI... TUTUROR ȘI AI NIMĂNUI, NU AU FOST „ATAȘAȚI" UNEI

Vasile TOFAN

(Continuare în pag. 2—3)

Astăzi, la Moscova, în „Cupa cupelor" la fotbal

UNIVERSITATEA CRAIOVA ÎNTÎLNEȘTE REDUTABILA FORMAȚIE DINAMO

Celebrul Lev Iașin anticipează un meci echilibrat

MOSCOVA, 18 (prin telefon). Astăzi la prînz (n. r. — ieri), după un nou antrenament de aproximativ 60 de minute — pregătire complexă (fizică, tehnică și tactică) — în cursul căruia antrenorii au cerut jucătorilor să lucreze cu intensitate maximă, pregătirile Universității Craiova pentru partida cu Dinamo Moscova, din cadrul primei manșe din turul al doilea

Partida de astăzi de la Moscova va fi transmisă în direct și în întregime la radio (programul I) și la televiziune, cu începere de la ora 14.

al Cupei cupelor la fotbal, **s-au încheiat.** Din momentul în care citiți aceste rînduri au mai rămas puține ore pînă la primul fluier al arbitrului acestei partide care se anunță a fi deosebit de disputată. Argumentele care susțin acest punct de vedere ? **1) Cele două formații ocupă locuri fruntașe în clasamentul campionatelor țărilor lor : Universitatea** (locul 5), **Dinamo Moscova** (locul 3) ; **2) În rîndurile echipelor respective figurează mulți jucători internaționali : Crișan, Balaci, Marcu, Ștefănescu și Tilihoi** — la Universitatea Craiova, **Makovikov, Bubnov, Dolmatov, Maximenkov și Minaev** — la Dinamo Moscova ; **3) Ambele formații vor să confirme succesele categorice din primul tur al competiției.** (Universitatea 6—1 și 2—0 cu Olimpiakos Nicosia, Dinamo Moscova 2—0 și 5—0 cu F.C. La Valetta — Malta). **Deci pentru ele greul abia acum începe.**

Poate și din aceste considerente, celebrul **Lev Iașin**, cu care am stat de vorbă la antrenamentul craiovenilor, ne spunea : **„Dacă afară este foarte frig, sînt convins că pe teren frigul nu se va simți în focul întrecerii, care se anunță echilibrată".** Acest mare portar se referea, desigur, și la faptul că va fi un meci de deplin angajament. Lev Iașin, care lucrează la Dinamo Moscova, sublinia prin aceasta că echipa moscovită (de **11 ori campioană a U.R.S.S.** — ultima oară în 1976 — și de cinci ori cîștigătoare a Cupei U.R.S.S.) dorește să-și lanseze noua garnitură pe orbita fotbalului european.

Sperăm că Universitatea va da o replică corespunzătoare, va acționa cu ambiție, chiar dacă are unele probleme în alcătuirea liniei de mijloc (unde, după cum se știe, absentează Dono-

Constantin ALEXE

(Continuare în pag. 2—3)

În „Cupa României" la hochei

STEAUA (5-2 cu Dinamo), VIRTUAL CÎȘTIGĂTOARE

Patinoarul artificial „23 August" a fost aseară arhiplin (peste 7 000 de spectatori), evenimentul sportiv care a stîrnit un astfel de interes fiind meciul derby al „Cupei României" la hochei, Steaua — Dinamo. Jucătorii de la Steaua, mai calmi, mai atenți în apărare, au cîștigat cu 5—2 (2—1, 0—0, 3—1).

Jocul a început cu o lovitură de teatru : după 70 de secunde de la primul angajament de puc, la o fază anonimă în treimea de apărare a echipei Dinamo, **Vasile Huțanu** a șutat (deloc periculos) și portarul **Gheorghe Huțan**, neatent, a primit un gol parabil. Dinamoviștii acuză acest șoc psihologic și se găsesc cu greu, fapt de care profită formația Steaua care, în continuare, domină insistent. Această dominare nu va rămîne fără rezultat, deoarece în min. 6, la capătul unei combinații foarte frumoase, Antal șutează imparabil de la 10—12 metri și scorul devine 2—0. În continuare, întîlnirea are același aspect, adică Steaua domină, iar Dinamo iese greu din apărare, confuz, fără eficiență. Să notăm, de asemenea, că meciul este foarte aspru, dar în limitele regulamentului. Prima eliminare se dictează după 18 minute de joc (pentru schimbare greșită efectuată de Steaua) și Dinamo nu întîrzie să profite de acest avantaj, reducînd din handicap prin Axinte. În repriza secundă, meciul este puțin mai îndîrjit, dinamoviștii luptînd cu energie pentru egalare. Ei asaltează poarta lui Netedu (atent și sigur în această seară), dar ratează ocazii după ocazii. Antrenorul **Dumitraș** schimbă alcătuirea liniilor, **Solyom** și **Tureanu** alternînd la conducerea celor două linii principale de atac, dar scorul nu se modifică. Spre sfîrșitul reprizei, Steaua are o ușoară revenire, ocazionată mai mult de faptul că dinamoviștii au slăbit ritmul, și repriza nu aduce modificări pe tabela de marcaj.

Ultima repriză a fost cea mai îndîrjită și mai animată parte a confruntării, ea debutînd cu un gol înscris de Nistor, la o bîbîială a defensivei dinamoviste care a ridicat scorul la 3—1 în favoarea echipei sale. După numai 40 de secunde, Ioniță, cu un șut plasat de la distanță, mărește și mai mult avantajul steliștilor (4—1). În continuare, Dinamo reduce din scor prin **Axinte**, pentru ca ultimul gol să fie înscris de același Nistor (min. 55). Este de subliniat faptul că ultima parte a meciului a fost umbrită, din nou, de o suită de acte nesportive comise, în special, de hocheiștii de la Dinamo, excesiv de nervoși.

Au arbitrat **G. Tașnadi** (la centru), ajutat de **O. Barbu** și **Fl. Gubernu.**

Azi de la ora 18, ultimul meci al competiției : Steaua — Sport Club Miercurea Ciuc.

Călin ANTONESCU

„SIMBIOZA LUI JUVENAL" sau un serial fără sfîrșit

Cartea și sportul. Într-o perioadă în care marea performanță cere eforturi tot mai mari, într-o perioadă în care, înainte de orice, OMUL SOCIETĂȚII NOASTRE SOCIALISTE ESTE, TOT MAI MULT, O PERSONALITATE COMPLEXĂ, cu o contribuție hotărîtoare la edificarea vieții noi, principiul lui Juvenal „mens sana in corpore sano" are o rezonanță tot mai vie peste milenii.

Publicăm în acest număr continuarea serialului nostru, o nouă secvență din ceea ce socotim că trebuie să fie „simbioza lui Juvenal".

RUGBYSTUL TEODORIN ÎNVAȚĂ SĂ MUNCEASCĂ

● *Te numeri, Teodorin Tudose, printre ultimii veniți la lotul național de rugby. Cum ai ajuns aici ?* ● Pe un drum, i-aș zice, firesc. ● *Adică ?* ● Am început sportul devreme. Învățam la „Sahia", adică la antrenoarea *Mariana Lucescu*. Am ajuns repede să iubesc, mai presus de orice, rugbyul. ● *Te-ai afirmat rapid, la 21 de ani ai, deja, un frumos „palmares".* ● Am jucat 3 „europene" de juniori, la Școala sportivă nr. 2 eram căpitanul echipei. Acum sînt titular în Divizia A, la Știința Petroșani, și am fost chemat la loturile naționale. ● *Spune-mi, de ce ai plecat tocmai la Petroșani ? Să nu răspunzi că vroiai să faci o facultate, pentru că mai erau și Iașul, și Timișoara, și Cluj-Napoca...* ● Povestea nu-i prea simplă. Antrenorul Rădulescu a vrut să mă ia la Sportul studențesc. Tata însă n-a fost de acord. Mi-a spus să mă duc la Petroșani, unde voi avea mai mult spor, pentru că acolo, mi-a zis el, ÎNVEȚI SĂ MUNCEȘTI. ● *Și tată-te student la Institutul de mine...* ● În grupa 2846, anul II, Facultatea de mașini și instalații. A avut dreptate tata ! Nu facem decît carte și rugby. E o atmosferă de muncă, sobră. ● *Antrenorul Băltărețu, cel care a avut curajul de a face dintr-o „linia a III-a" sigură un probabil fundaș, îți înșira calitățile : îndeminare, forță de percuție, prizâ la balon, plasament, viteză, șut. Tovarășul Suciu, secretarul organizației de partid a institutului, completa : un student bun. Ce părere ai ?* ● Oamenilor aceștia le datorez mult (și ar mai trebui citate încă destule nume de petroșeneni). Ce am realizat pînă acum e doar începutul. Nu m-am specializat perfect ca fundaș, la cele două loturi de tineret jucînd — date fiind unele situații greu de re-

Geo RAEȚCHI

(Continuare în pag. 2—3)